Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8145
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

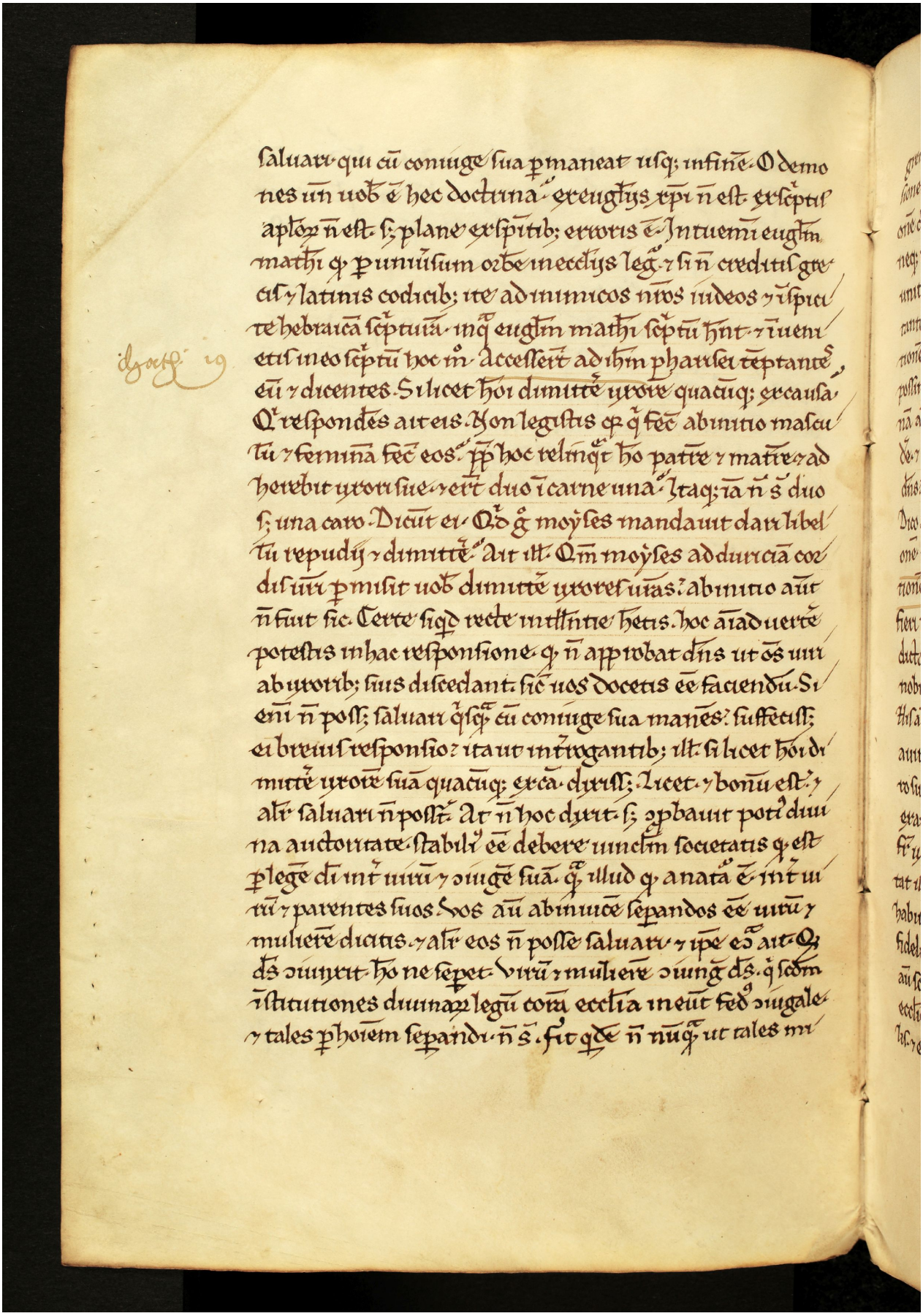

saluari qui cū coniuge sua p̄manear usq; in finē. O demo
nes ūn uob ē hec doctrina ecclēsiastica xpi n̄ est. ecclēsiast
aplōr n̄ est. s; plane exspiritb; erroris ē. Intuemi euglm
mathi q; p̄ minūsum orbe in ecclīs legū. & si n̄ credituī gre
cis & latinis codicib; ite ad inimicos nros iudeos & inspicī
te hebraicā sēptuā. in q̄ euglm mathi sēptu hnt. & inuen
etis in eo sēptū hoc in. accesserūt ad ihm pharisei tēptantes
eū & dicentes. Si licet hoi dimittē uxore quacūq; ex causa.
Q̄ respondes ait eis. Non legistis q̄ q̄ fec̄ abinitio masc
lu & femina fec̄ eos. ꝓp hoc relinq̄t ho patrē & matrē & ad
herebit uxori sue & erūt duo i carne una. Itaq; iā n̄ s̄ duo
s; una caro. Dicūt ei. Qd̄ g̃ moyses mandauit dare libel
lu repudij & dimittē. Ait illi. Q̄m moyses ad duriciā cor
dis uri p̄misit uob dimittē uxores uras? abinitio aūt
n̄ fuit sic. Certe siqd recte intelligere hetis. hoc āadueriē
potestis in hac responsione. q; n̄ approbat dns ut ōs uni
ab uxorib; suis discedant. sic nos docetis ee faciendū. Si
enī n̄ possi saluari q̄sq; cū coniuge sua manēs? sufficeūt
ei breuis responsio? ita aut intelligantib; illi. si licet hoi di
mittē uxorē suā quacūq; ex cā. duriss; Licet. & bonū est.
alr saluari n̄ possit. Ait n̄ hoc dixit. s; ap̄bauit potiūd diui
na auctoritate. stabilī ee debere unclm societatis q; est
ꝓ lege dī int̄ uirū & coniugē suā. q̄ illud q; a nata ē int̄ u
rū & parentes suos. Nos aūt abinuicē sēpandos ee uirū &
mulierē dicatis. & alr eos n̄ posse saluari. & ipe eōr ait. Q;
ds coniunxit ho ne sēpet. Virū & mulierē coniūg ds. q; secm
institutiones diuinar legū coīa ecclīa ineūt sed coniugale
& tales ꝓhibem sēpandi. n̄ s̄. fit q̄dē n̄ nūq̄ ut tales ma